

καὶ τῆς Εὐγενοῦς τὸ ἄλλο ἔμισόν, νὰ τὰ ποιοῦν τὰ παιδιὰ ὡς θέλουν. Ἔτι μοῖρα καὶ 15
τῆς Εὐγενοῦς τὸ χωράφι τῆς Χαλικῆς τὸ ἔμισὸν σύνδεντρο τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἔν
ἐπῆρεν καὶ τὸ χωράφι τοῦ Ἀρμουριοῦ τὸ ἀπέσω σύνδεντρον ἔτι ἐπῆρεν καὶ τῆς 20
Λαυψᾶς τὰ δύο χωράφια σύνδεντρα ἀκόμη καὶ τὸ χωράφι εἰς τὰ Παραπάνα σύν-
δεντρον ἐτερον χωράφι εἰς τοῦ Κόκκινο^ς τὸ Μύλο· ἀκόμη καὶ τὸ χωράφι εἰς τοῦ
Σκυριώτη τὸν Μύλον βόρεια σύνδεντρο καὶ τὸ ἔμισὸν γύρισμα τοῦ Κεράτιζη, τὰ 25
ὅποια νὰ τὰ ποιῇ ἡ Εὐγενοῦ ὡς θέλει. Ἔτι δμολογοῦν ὅπου καὶ ἀν ἔχου συκαμνίες,
ἔλιές, κουντουριδιές, ἀμυγδαλιές, δρῦδες, ρουδιές, νὰ μοιράζονται δύο μερίδια τὰ
παιδιὰ καὶ ἔνα μερίδιο ἡ Εὐγενοῦ· δμοίως νὰ μοιράζονται καὶ τὰ πρόβατα. Ἔτι
δηλοποιοῦν ἡ ἄνωθεν Καλὴ ἡ σύμβιος τοῦ ποτὲ Γεωργίου καὶ ἡ Μαρία, ἡ μήτηρ τῶν 25
παιδιῶν, πώς ὑπόσχεται καὶ ἀπομένει νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κόψῃ ἀναφακᾶ τῶν παι-
διῶν, ἡ πάλι ἐὰν καὶ τὸν ἔχη πρὸ καιροῦ γραμμένον, νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ,
ἄλλὰ τὸν ἐποιεῖ ἄκερον καὶ κατελυμένον ἡ αὐτὴ Μαρία ἡ μήτηρ τῶν παιδιῶν. Ἔτι
δμολογεῖ καὶ ἡ ἄνωθεν Καλὴ ἡ μήτηρ τοῦ ἄνωθεν ἀπεθαμένου νὰ μὴν ἔχῃ νὰ πάρῃ
ἡ δκτώρι ἡ ἀντιφάττον ἡ γάλα, καθώς τὸ ἔκαμεν καβούλι ἐνπροστεν ἐμοῦ καὶ τῶν
μαρτύρων. Ἔτι δμολογοῦν νὰ μοιράζονται καὶ τὰ δσπίτια καὶ τὰς χρεῖες καὶ εἴ τι ἄλλο
ἔχου δύο μερίδια τὰ παιδιὰ καὶ ἔνα ἡ Εὐγενοῦ. Καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἐποίη-
σαν τὸ παρὸν μοιρασιὸν μὲ ἀνθρώπους, ἥγουν τὸν προηγούμενον κὺρο Μακάριον
καὶ πα(πᾶ) Σωτῆρας Φερὸν καὶ ὑποσχέθησαν ποιεῖσαι καὶ χοζέτιο. Ἔγραφη κατὰ
ἔτος αὐτοῦ^ς, Μαΐου κε. Μάρτινος.

+ νεροδιακος μιναβρος . . . . .
+ νικολας νικολας ιος μιγαρλιαρες
+ παπα λεος μαντηαρος
+ πα(πᾶ) Γεώργιος μάνυρος και νωταριως –
30. ἄκεδον ἀντὶ ἄκνοον.

65

Διανομὴ κληρονομίας τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1774. Ἐκ κώδικος τῶν ἑτῶν 1761—1780 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βολισσοῦ, φ. σκβ'. [Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, Ἀθῆναι (Χειρόγραφα ὑπ' ἀριθ. 48)].

Αἱ ὑπογραφαὶ ἐν τῷ ἔγγρῳ αὐτῷ εἰναι αὐτόγραφοι.

+ Λιὰ τοῦ παρόντος γράμματος γνωστὸς ἐμοῦ² τοῦ νοταρίου καὶ τῶν κάτωθεν μ(αρ)τύ³ ρων τὴν σήμερον παρόντες < >. Ἐπειδήτις⁴ καὶ νὺν ἐπέθανεν ἡ ποτὲ Εὐ-γενοῦ κόρη⁵ τοῦ Νικολάου Φιλαδελφηροῦ καὶ ἀφησεν⁶ παιδίον ἀρσινικὸν καὶ μετέ- πειτα ἀπέ⁷θανε καὶ τὸ παιδίον καὶ ἀφησεν κληρονό⁸ μους τὸν ἄνδρα αὐτῆς Σω- τῆροχον Σγόζον⁹ καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῆς, ἥθέλησαν καὶ ἐ¹⁰μοίρασαν τὴν οὖσίαν τῆς ἀνωθεν Εὐγε¹¹νοῦς τῆς ἀπειθαμένης ἀφατερικῶς των.¹² Καὶ ἐπῆρεν ὁ Σωτῆροχος ὁ ἄνδρας αὐτῆς¹³ τὸ χωράφιον εἰς τὸν Πυθῶνα ἐν τῇ θέσει¹⁴ Λιμνοῦ, καθώς ἐστιν

πλησίο τοῦ Ἰω(άν)νου¹⁵ τοῦ Σταμάτη καὶ τῆς δδοῦ· ἐτι ἐπῆρεν¹⁶ καὶ τὰ ροῦχα της ὅσα καὶ ἄν εἶχεν¹⁷ εἰς τὸ δσπίτιόν του ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐ¹⁸ξοφλεῖται ἀπὸ τὸ μερίδιον τῆς ἀπεθα¹⁹μένης. Τὰ δὲ ἐπίλοιπα, ἥγου χωράφια²⁰ καὶ πᾶν ἔτερα ἔμεινα εἰς χεῖρ(ας) τῶν²¹ γονέων της· καὶ τὸ χωράφι ἐν τῇ θέσει²² Μηρᾶ πλησίο Σωτῆρ-
χος Βαρεζῆς καὶ νό²³τια καὶ βόρεια Ἰω(άν)νης Τζουκός, νὰ τὰ²⁴ ποιεῖν οἱ γονεῖς
αὐτῆς ὡς θέλοντ. Καὶ εἰς τοῦ²⁵τα δλα ὑποσχέθησαν καὶ ποιοῦν ἵμ²⁶πρὰ ἴσχαμ ρέι
μαχούτ τελείαν ἐξό²⁷φλησιν καὶ ποιοῦ καὶ χοζέπιο. Ἐγράφη κα²⁸τὰ ἔτος αψοδ,
Σετεμβρίου κς²⁹ Μάρτυρες.

|³⁰ + πα〈πα〉 σοτηρχος τζιριγος μαρτιρας—

|³¹ + <ι>ω(άνν)ις φοκος μαρτιρας—

|³² + νηκολης φηλαδελφηνος στεργο

|³³ + σίοτηρχος σγότζος στεργο—

66

Προικοσύμφωνον τῆς 1 Οκτωβρίου 1804. — Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ
κώδικος τῶν ἔτῶν 1767—1806 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Ἐξω Διδύμας. [Ακαδημία Ἀθη-
νῶν, Ἀρχεῖον Ἰστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ
Συλλόγου, ἀριθ. 6670)].

+ Κύ(ριε) Ἰησοῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θεός, ἐλέησο〈ν〉 καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα εὐλό-
γησον. Ὁ τε ἡ Λεμονιὰ συνβία τοῦ ποτὲ Νικόλα Κοντούδη, ἀπὲ χωρίου Ἐξω Δι-
δύμα, ἔχουσα θυγατέραν δνόματι Μαρούκαν συνέζευξεν αὐτὴν μὲ νόμιμον καὶ κα-
θολικὸν ἀνδραν τὸν Σταμάτην νίδος τοῦ ποτὲ Γιώργην Φλιμάκιν, ἀπὸ χωρίου Παγί-
δαν, ὡς οἱ θεῖοι καὶ ίεροὶ νόμοι διακελεύονται. Ἐν πρώτοις δίνει ἡ Λεμονιὰ τῆς
κόρης της ιρεββατοστρῶσιν τῆς Λακκάας τὸ χωράφιον, τὸ ἄλων μὲ τὴν ἐλαίαν διὰ
ιρεββατοστρῶσιν πλησίον τὰ αὐταδέλφια του· ἐτι ἀκόμη ροῦχα παντίκα φορεσίες
ἐννέα· δύο γερανιὰ φουστάνια καὶ εντὰ ἀσπρα ποδιὲς ἐννέα μὲ τὰ δικαιώματά των·
μαντήλια ἐννέα, τὰ δύο καφατιανὰ καὶ τὸ ἔνα κετητὸν καὶ ἔνα ζαχαρωτὸν καὶ τὸ ἔνα
10 κατρέφτομάντηλον· γεμενιὰ δύο· καὶ ἔνα ζευγάρι ἀσημομάχαιρα· τρία μαντήλια, τὰ
δύο κεντητὰ καὶ ἔνα καμοχέρο· καὶ τρία γεμενιὰ ἀσπρα καρκοβελόνους δκτὼ ἀση-
μένους· δαχτυλίδια 4, τὸ ἔνα μαλαματένο καὶ τὰ ἄλλα ἀσημίτικα καὶνέττα ἀσημένια
μίαν βραχόλιν ἀσημένον ἔναν ζευγάριν πάπλωμα ἔναντι μαξελλάρες τέσσερεις· καμι-
ζόριν ζοχένον 1· κατρέφτην 1· σεντεῦκιν βενέτικον 1· τὰ δσπίτια τὸ ἀπανινὸν μὲ τὸν
15 ἀέραν ἐν τῇ θέσει στὴν Πόρταν τοῦ Χωρίου, τὸν ἀέρα ποὺ εἶναι ἀπέξω πλησίον ἡ
ἄνωθεν Λεμονιά, νὰ περνᾷ ἀνεποδίστως ἀπὸ τὴν πόρταν νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ πάτωμα
ἔως ἐφ' ὅρον ζωῆς της· καὶ ὅποτε ἀποθάρη ἡ Λεμονιά, νὰ μένῃ τὸ πέρασμα εἰς
τὴν ἔξουσία τῆς Μαρούκας· ἐτι χωράφιν εἰς τοῦ Ζαγοῦ, καθώς ἐστι σύδενδρον μὲ
τὸ ἀπελάκιν, πλησίον δ Γιάννης Συναχέρης καὶ ἡ Καλὴ Γούταινα καὶ ὁ ποταμός·